

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Šárkou Henzlovou ve věci

žalobce:

R [redacted] Š [redacted] nar. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen Mgr. Radkem Jilgem, advokátem
se sídlem Ladova 2044/3, 128 00 Praha 2

proti

žalované:

ČR - Ministerstvo spravedlnosti, IČ: 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 124 950 Kč

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení 124 950 Kč se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 1 200 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen nahradit českému státu náklady řízení ve výši 1 738 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet zdejšího soudu.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 21. 9. 2017 domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč, která mu měla být způsobena tím, že byl v době, kdy byl vězněn jako nekuřák vystaven kuřáckému prostředí ve Věznici [REDAKCE]. Tvrdil, že přesto, že je a byl nekuřák a měl právo na nekuřáckou celu, byl na cele pouze s vězni, kteří bez omezení kouřili. Věznice nedodržuje pravidla stanovená ohledně zákazu kouření, tento zákaz je porušován a tím také základní právo žalobce na ochranu jeho zdraví.

2. V dané věci již soud prvního stupně rozhodl, přiznal žalobci nemajetkovou újmu ve výši 124 950 Kč, ve zbývající části 875 050 Kč žalobu zamítl a to rozsudkem č. j. 26 C 244/2017-118 ze dne 15. 11. 2019. K odvolání žalované Městský soud v Praze rozhodnutím ze dne 28. 2. 2020, č. j. 51 Co 60/2020-132 zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. III. a IV. o nákladech řízení, rozsudek soudu prvního stupně nabyl právní moci II. dne 1. 2. 2020 a nyní zbývá rozhodnout o částce 124 950 Kč.

3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila, na svou obranu uvedla, že ve Věznici [REDAKCE] platí přísný zákaz kouření mimo vyhrazené prostory, tímto vyhrazeným prostorem je kuřárna oddílu, která je řádně označena. Všichni odsouzení byli seznámeni s vnitřním řádem pro odsouzené, který upravuje i zákaz kouření. Někteří odsouzení však tento přísný zákaz nerespektují. Pokud jsou tito při kouření na nepovoleném místě zaměstnancem věznice přistiženi, jsou vyzváni k okamžitému uhašení cigarety, vyvětráním a jsou důrazně napomenuti a v opakovaných případech se provede zápis negativního poznatku a případně se sepíše záznam o kázeňském přestupku a následné potrestání odsouzeného. Není tedy pravda, že by bylo zaměstnanci věznice kouření tolerováno. Žalobce upozornil poprvé na porušení zákazu kouření generální ředitelství vězeňské služby dne 10. 8. 2017. Tato stížnost byla zaevidována a řešena, ve dvou případech po záznamu z kamer bylo zjištěno porušení zákazu kouření a zmíněné případy byly předány kompetentním zaměstnancům k přijetí opatření. Další stížnost byla z 29. 8. 2017, kdy při pohovoru byla vznesena žalobcem tato stížnost, zápis z pohovoru byl postoupen vedoucímu oddělení k přijetí opatření a současně bylo připomenuto všem zaměstnancům netolerování porušení zákazu kouření. Potřetí žalobce upozornil na problematiku nezamezení porušování zákazu kouření odsouzených ve svém podání ze dne 17. 9. 2017 a 5. 10. 2017, kde uvedl konkrétní osoby, datum a čas, kdy došlo k porušení zákazu. Tyto údaje pak byly vězeňskou službou konfrontovány s kamerovými záznamy a u dvou osob byly vyvozeny důsledky. Je tedy zřejmé, že problematice kouření mimo vyhrazené prostory je ze strany zaměstnanců věznice věnována pozornost a na podněty žalobce bylo reagováno. Žalovaná pak uzavřela, že vzhledem k tomu, co je ze strany obrany k žalobě sděleno, nelze shledat nesprávný úřední postup vězeňské služby, neboť tato všechny podněty žalobce řádně projednala a vyvodila z nich příslušné důsledky.

4. K rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. 51 Co 60/2020-132 ze dne 28. 2. 2020: Dle názoru odvolacího soudu nemůže jít ze strany státu – Vězeňské služby ČR o nesprávný úřední postup v případě, kdy jednotliví spoluvězni žalobce porušují zákaz kouření ve společných prostorech věznice, mimo prostory vyhrazené kuřákům, kdy tato porušení následně vězeňská služba prošetřuje a sankcionuje, jsou-li prokázána. Jde o protiprávní jednání ze strany jednotlivých spoluvězňů, nikoli o nesprávný úřední postup ze strany státu. Jiná situace by nastala v případě, pokud by docházelo ke kouření spoluvězňů žalobce na cele, na které by byl žalobce

umístěn, ačkoli by žádal, že nemůže být umístěn na cele s kuřákem. Soud se má v dalším řízení zabývat otázkou, zda některý ze spoluvězňů kouřil na cele s žalobcem v předmětném období a zda takovou situaci vězeňská služba neřešila či řešila. Čili k nesprávnému úřednímu postupu by došlo pouze v případě, pokud by odůvodněné stížnosti na kouření ve společných prostorách vězeňská služba neřešila.

5. Žalobce vymezil období, po které má soud zkoumat nesprávný úřední postup žalované a po které mu vznikla nemajetková újma za to, že byl vystaven pasivnímu kouření sám jako nekuřák. Toto období je od 25. 11. 2016 do 12. 9. 2017, kdy byl převezen do Věznice [REDAKCE] a to do doby uplatnění nároku u žalované.

6. Soud má prokázáno z úředního záznamu o provedeném pohovoru ze dne 16. 10. 2017, že Vězeňská služba ČR řešila stížnosti žalobce, mj. na nedodržování zákazu kouření ze strany spoluvězňů. Z tohoto úředním záznamu je patrné, že žalobce uvedl konkrétní osoby, datum a čas, kdy k porušení zákazu kouření došlo. Vězeňská služba přislíbila prošetření tohoto sdělení. Z úředního záznamu ze dne 16. 10. 2017 vězeňská služba uvedla, že dne 5. 10. 2017 při pohovoru s příslušníkem OPaS upozornil odsouzený R [REDAKCE] Š [REDAKCE] na nedodržování zákazu kouření ze strany vězeňských osob. Na výzvu odsouzený Š [REDAKCE] uvedl konkrétní osoby, datum a čas, kdy k porušení zákazu kouření ze strany vězeňských osob došlo. Na základě tohoto provedl vrchní komisař [REDAKCE] M [REDAKCE] N [REDAKCE] operativní kontrolu kamerového záznamu, kamery snímající prostor oddílu T3 s následujícím výsledkem: 30. 9. 2017 v 12:16 hod odsouzený J [REDAKCE] Š [REDAKCE] – neprokázáno, 1. 10. 2017 v 12:43 hod odsouzený R [REDAKCE] P [REDAKCE] – neprokázáno, 2. 10. 2017 v 9:13 hod odsouzený J [REDAKCE] Š [REDAKCE] – neprokázáno, 2. 10. 2017 v 11:06 hod odsouzený R [REDAKCE] P [REDAKCE] – neprokázáno, 2. 10. 2017 v 13:54 hod odsouzený T [REDAKCE] S [REDAKCE] – prokázáno, 3. 10. 2017 v 12:56 odsouzený T [REDAKCE] S [REDAKCE] – prokázáno, 3. 10. 2017 v 12:59 hod odsouzený J [REDAKCE] Š [REDAKCE] – neprokázáno, 3. 10. 2017 v 13:00 hod odsouzený R [REDAKCE] P [REDAKCE] – neprokázáno, 3. 10. 2017 v 13:36 hod odsouzený T [REDAKCE] S [REDAKCE] – neprokázáno, 3. 10. 2017 v 13:36 hod odsouzený M [REDAKCE] K [REDAKCE] – neprokázáno, 3. 10. 2017 v 16:45 hod odsouzený M [REDAKCE] K [REDAKCE] – prokázáno, 3. 10. 2017 v 17:55 hod odsouzený M [REDAKCE] K [REDAKCE] – neprokázáno. Dále bylo sděleno, že byly sepsány záznamy o kázeňském přestupku a bylo postupováno ve smyslu ust. § 25 odst. 1 NGR č. 36/2014 o kázeňském řízení u obviněných, odsouzených a chovanců. Ze záznamu o kázeňském přestupku s M [REDAKCE] K [REDAKCE] ze dne 3. 10. 2017: Prokazatelně kouřil na chodbě na oddílu T3 a to v 16:46 hod. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 16. 10. 2017 bylo zjištěno, že 2. 10. 2017 ve 13:54 hod a dne 3. 10. 2017 ve 12:54 hod T [REDAKCE] S [REDAKCE] prokazatelně kouřil na chodbě oddílu T3 a to na místě, kde platí zákaz kouření. Z jednotného záznamového listu pro žalobce má soud prokázáno, že žalobce 25. 11. 2016 podle záznamu je nekuřák a nevadí mu být v cele s kuřáky, dne 28. 3. 2017 je v jednotném záznamovém listu uvedeno: „Z důvodu požadavku odsouzeného na ubytování na nekuřácké cele odsouzený souhlasí se samostatným ubytováním na cele.“ 11. 9. 2017 je uveden záznam, že odsouzený je nekuřák a žádá ubytování na nekuřácké cele. Ze záznamu o stížnosti ze dne 10. 8. 2011 má soud prokázáno, že žalobce si stěžoval na to, že je nekuřák, což není ve věznici respektováno a spatřuje pochybení v tom, že spoluvězni na oddíle vězně běžně kouří na celách, v kulturní místnosti i na chodbě přímo pod kamerou a vězeňská služba tuto skutečnost toleruje. Předložil záznam, na kterém jsou uvedena data a časy, kdy ke kouření pod kamerou, tedy na chodbě oddílu, kde je kouření zakázáno došlo a dále uvedl, že se nejvíce cítí být poškozován skutečností, kdy on jako nekuřák byl dne 1. 8. v 9:50 hod při provádění

prohlídky cely po dobu provádění prohlídky uzavřen na kuřárně oddílu. Neměl možnost se bránit a uposlechl výzvě příslušníka. V listině nazvané „Kouření“, která byla doručena Věznicí [REDAKCE] [REDAKCE] 10. 8. 2017 (zřejmě žalobcem) je uvedeno kouření 10. 7. v 19:58 hod, v 20:21 hod, 20:28 hod a 20:59 hod, 11. 7. v 10:44 hod, 15. 7. v 11:04 hod, 11:47 hod a 20:04 hod, 17. 7. v 9:20 hod, 24. 7. v 20:23 hod a 25. 7. v 11:28 hod, 1. 8. došlo k zmíněné prohlídce a v 9:50 hod byl uzavřen na kuřárně. Z listiny ze dne 11. 8. 2017, kdy byla vyřízena stížnost, má soud prokázáno, že Vězeňská služba ČR uvedla, že všechny body stížnosti byly prošetřeny, nebylo zjištěno porušení právního předpisu a ve věci nedodržování zákazu kouření ze strany ostatních spoluvězňů není ze strany zaměstnanců věznice dostatečně reagováno, bylo sděleno, že zjištěné protiprávní jednání odsouzených není ze strany zaměstnanců tolerováno a provedeným šetřením bylo zjištěno, že prohřešky proti zákazu kouření jsou běžně řešeny a za tyto jsou ukládány kázeňské tresty. Jestliže nebylo reagováno na protiprávní jednání, tak jak je popsáno žalobcem ve stížnosti, bylo to proto, že nebylo vězeňské službě známo. Pokud jde o prohlídku, která se konala 1. 8. 2017, tam došlo k nevhodnému chování ze strany vězeňské služby, toto bylo konstatováno vrchním radou [REDAKCE] [REDAKCE] L. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ředitelem věznice a bylo sděleno žalobci, že budou přijata opatření, aby k podobnému jednání již nedošlo, avšak jednáním příslušníků nebyla porušena žádná právní norma ani interní předpis. Z listiny ze dne 29. 8. 2017 nazvané „Úřední záznam o provedeném pohovoru“ má soud prokázáno, že žalobce si stěžoval, že od 10. 7. 2017 je ubytován na oddíle odsouzených T3, kde má problém s tím, že tam odsouzení kouří i mimo vyhrazený prostor a nikdo s tím nic nedělá. Na tuto skutečnost upozorňoval dozorového státního zástupce, a to písemným podáním na GŘ VS ČR, které bylo postoupeno k řešení do zdejší věznice. Do dnešního dne se však nic nezměnilo, dozorcí na kouření odsouzených mimo prostor kuřárny nereagují. Zakouřeno je na kulturní místnosti, odsouzení kouří i přímo pod kamerou a nikdo na to nereaguje, nikdo to tu neřeší. Sám žalobce na tuto skutečnost upozornil přímo na oddíle přes tzv. hlásku nebo zaměstnanců, kteří provádějí kontroly a prohlídky oddílu, a to z toho důvodu, že by tomu byli přítomni i jiní odsouzení z oddílu a on by se vystavil i možnému fyzickému napadení z jejich strany, což se také již na oddíle odehrálo, jedná se o konkrétní fyzické násilí na odsouzeném M. [REDAKCE] a odsouzeném H. [REDAKCE] O pohovor požádal žalobce 21. 8. 2017, 11. 9. 2017 byla vypracována zpráva o opatřeních přijatých v souvislosti se zápisem, ze kterého má soud prokázáno, že vrchní komisař [REDAKCE] [REDAKCE] D. R. [REDAKCE] sděluje, že pokud jde o tolerování kouření odsouzených v prostorách ubytoven mimo vyhrazená místa, přijala následující opatření: I přes vědomost zaměstnanců přísného zákazu kouření v prostorách věznice mimo vyhrazená místa byly v minulosti potírány případy, kdy došlo k tomuto porušení a to prostřednictvím elektronické knihy poznámek, bylo znovu připomenuto dozorcům dne 30. 8. 2017, že v případě, že bude na základě vlastního zjištění zjištěno, že odsouzený kouří mimo vyhrazený prostor k tomu účelu určený, bude se psát záznam o kázeňském přestupku, obdobný postup bude důsledně uplatňován i v případě, že toto zjištění bude shledáno na základě záznamu z kamerového systému na dozorcích stanovištích. Odsouzení z oddílu T3 jsou opakovaně upozorňováni na nezbytnost dodržování zákazu kouření mimo kuřárnu na oddílových aktivech. Z listiny ze dne 21. 11. 2017 nazvané „Vyřízení stížnosti“ má soud prokázáno, že Vězeňská služba ČR, vrchní státní rada žalobci zaslal vyjádření, že k upozornění žalobce ze dne 29. 8. 2017 byla vedoucí oddělení výkonu trestu k zákazu kouření učiněna příslušná opatření a bylo zjištěno, že na nezbytnost dodržování tohoto zákazu jsou odsouzení z oddílu T3 opakovaně upozorňováni na oddílových aktivech. Zavedená praxe ve věznicí je taková, že pokud je odsouzený přistižen zaměstnancem při kouření mimo vyhrazený prostor, je vyzván okamžitému uhašení cigarety,

vyvětrání a je důrazně napomenut. Opakuje-li se situace, následuje zápis negativního poznatku do průběhu VTOS ve vězeňském informačním systému, případně sepsání záznamu o kázeňském přestupku a kázeňské řešení. Stížnost žalobce pak vyhodnotili jako nedůvodnou.

Soud má prokázáno, že dne 21. 9. 2017 žalobce sepsal své stížnosti mj. i ohledně nedodržování zákazu kouření a adresoval ho Vězeňské službě ČR, generální inspekci, resp. Věznici [REDACTED]. Soud má prokázáno z listiny ze dne 12. 9. 2017, doručené žalované 15. 9. 2017, že žalobce žádá o odškodnění ve výši 1 000 000 Kč za to, že je umístěn od listopadu 2016 ve Věznici [REDACTED], kde je vystaven situacím, kdy je nedodržován zákaz kouření, věznice tuto situaci neřeší. Na oddíle T3, kde byl 10. 7. 2017 přistěhován, je situace ohledně kouření neúnosná, kouří se zde všude, dokonce i na chodbě pod kamerou a nikoho to nezajímá. Soud má prokázáno z listiny ze dne 3. 4. 2019 od Vězeňské služby ČR Věznice [REDACTED] že bylo věznicí sděleno, že v objektu věznice je povolené kouřit pouze ve vyhrazených prostorech, které jsou označeny značkou „kouření povoleno“. Problematika kouření je upravena vnitřními předpisy, vězněné osoby jsou s touto problematikou seznámeni v rámci poučení při příjmu do výkonu vazby a to spolu s vnitřním řádem věznice, kde je problematika kouření přímo specifikována. Na jednotlivých oddílech v ubytovných odsouzených jsou vyhrazeny prostory pro kouření (určené místnosti). Věznice [REDACTED] disponuje celami i ložnicemi, ve kterých jsou ubytováni nekuřáci, tito odsouzení jsou vždy ubytováni odděleně od odsouzených kuřáků, pokud si o to požádají. Odsouzeným je zakázáno kouřit v ložnicích, celách, společných prostorách oddílu a ubytoven, při všech organizovaných nástupech a přesunech uvnitř věznice a v dalších prostorách, kam mají odsouzení povolen přístup, odsouzení smí kouřit pouze na vyhrazených místech. Odsouzení zákaz kouření dodržují, v ojedinělých případech dochází z jejich strany k porušení tohoto zákazu, jedná se o individuální selhání a případy jsou kázeňsky řešeny. Zákaz kouření, resp. stejný postup byl uplatňován i v období listopadu 2016 do září 2017. Ze svědecké výpovědi spoluvězně R [REDACTED] Š [REDACTED] a P [REDACTED] T [REDACTED] má soud prokázáno, že on je také nekuřák, žalobce byl umístěn na nekuřáckém pokoji. Po dobu pobytu ve [REDACTED] se řešila otázka kouření, a to ve všech prostorách věznice, výpověď svědka P [REDACTED] B [REDACTED] vzhledem k tomu, že nebyl ve Věznici [REDACTED] hovořil pouze o podmínkách ve Věznici [REDACTED] nemohl soud vycházet z jeho výpovědi, neboť nedopadá na daný případ. Z výpovědi svědka P [REDACTED] K [REDACTED] má soud prokázáno, že tento byl se žalobcem asi 4 měsíce na cele, on sám je silný kuřák a ví o tom, že žalobce je nekuřák. On sám kouřil i mimo kuřáckou místnost, neboť podle jeho názoru nevyhovovala podmínkám kuřáků. On sám věděl, že žalobci vadí kouř a ještě s dalšími spoluvězni pak nakonec už i schválně kouřili tam, kde byl žalobce, potvrdil také to, že byli vězni informováni, on sám také o tom, že se ve věznici nesmí kouřit, resp. kde je možné kouřit a kde ne. Ze svědecké výpovědi J [REDACTED] H [REDACTED] má soud prokázáno, že byl spoluvězeň žalobce ve [REDACTED] a potvrdil to, že si žalobce stěžoval na kouření ve věznici, že mu kouření vadí. Z výpovědi samotného žalobce má soud prokázáno, že po dobu, kdy byl ve výkonu trestu, ať už ve Věznici [REDACTED] nebo v jiné věznici, vždy si stěžoval na kouření ve věznici, avšak konkrétně si začal stěžovat až ve Věznici [REDACTED] byly tam kamery, psal pak oficiální stížnosti.

7. Soud má prokázáno z listiny ze dne 12. 5. 2020, vystavené Věznici [REDACTED] že žalobce byl u nich ve výkonu trestu od 25. 11. 2016 do 13. 11. 2017, kdy byl přemístěn do věznice v [REDACTED] konkrétně dne 25. 11. 2016 prohlásil, že je nekuřák, který nepožaduje

oddělené ubytování od kuřáků. Žalobce byl umístěn na oddíle M, dne 28. 3. 2017 jmenovaný požádal o umístění na nekuřáckou ložnici. Ložnice č. 509, ve které byl ubytován, tak byla vyčleněna výhradně pro ubytování nekuřáků. Ke dni 10. 7. 2017 byl jmenovaný s organizačních důvodů přestěhován na oddíl T3 a i zde opětovně požádal o nekuřáckou celu (ve všech ložnicích a celách je striktní zákaz kouření pro všechny ubytované). Žádostem výše jmenovaného žalobce bylo vždy vyhověno. Věznic [REDAKCE] tvrdí, že po celou dobu pobytu žalobce v jejich nemocnici byla věnována ze strany zaměstnanců jeho podnětům, připomínkám a námětům patřičná pozornost.

8. Po provedeném dokazování má soud prokázán tento skutkový děj: Žalobce byl dne 25. 11. 2016 převezen do Věznice [REDAKCE] kde toho data uvedl, že je nekuřák, nežádá o nekuřáckou celu. 28. 3. 2017 požádal o umístění na nekuřáckou ložnici, což mu bylo umožněno, následně byl přestěhován na oddíl T3, kde opět žádal o nekuřáckou celu. V areálu celé věznice kromě místnosti nazvané „kuřárna“ je zákaz kouření, tedy i na celách kuřáků. Žalobce si písemně stěžoval na to, že se ve věznici kouří i mimo místnost, která je pro to vyhrazena a to několikrát, poté, kdy byl požádán, aby konkrétně uvedl místo, čas a osobu, kterou zahlédl, že kouří, toto žalobce učinil, byly provedeny kamerové záznamy, které vyhodnotily situaci a ve třech případech shledaly stížnost opodstatněnou, čili skutečnost, že došlo ke kouření přes zákaz a s těmito osobami bylo zahájeno kárné řízení. Ani jedna ze stížností nebyla shledána důvodnou, pouze v případě, kdy byl žalobce po dobu provádění kontroly cely umístěn na kuřárně, na místě určeném pro kouření, byla tato stížnost vyhodnocena jako nevhodná, nevhodný postup vězeňské služby a zjednání nápravy.

9. Podle ust. § 13 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „zákon“) stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Podle odst. 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda. Judikatura dovodila, že nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, které nevede k vydání rozhodnutí.

10. Odvolací soud v tomto případě dovodil, že nesprávným úředním postupem by mohla být ta skutečnost, že orgány vězeňské služby neřešily stížnosti žalobce ohledně kouření ve společných prostorách a že nejde o nesprávný úřední postup v případě, kdy jednotlivý spoluvězni žalobce porušují zákaz kouření ve společných prostorách věznice mimo prostory vyhrazené kuřákům, a kdy tato porušení následně vězeňská služba prošetřuje a sankcionuje a to v případě, kdy jsou prokázána. Neboť jde o protiprávní jednání ze strany jednotlivých spoluvězňů, nikoli o nesprávný úřední postup ze strany státu. Žalobce byl poté, kdy požádal o umístění na celu umístěn na nekuřácké cele, přičemž i na cele, kde byli umístěni kuřáci, byl zákaz kouření, tedy pro žalobce by se neměla situace nijak lišit v případě, že byl umístěn na kuřáckou celu, neboť zákaz kouření se vztahoval na všechny společné prostory kromě místnosti pro kouření určenou. Avšak i v tomto případě uzavřel odvolací soud, že i kdyby tomu tak bylo, že žalobce byl umístěn na cele s kuřáky, muselo by jít o situaci, kdy by si stěžoval na kouření spoluvězňů, a toto vězeňská služba neřešila. V daném případě nenastala situace, kdy by žalobce podal stížnost, a tato stížnost nebyla

řešena. Všechny písemné stížnosti i ústní stížnosti, které byly zaznamenány jako úřední záznam, byly ze strany vězeňské služby řešeny některé stížnosti a označené situace, kdy skutečně došlo k zákazu porušení kouření ze strany spoluvězňů, byly zjištěny, nikoli však v takovém rozsahu, které byly žalobcem zaznamenány a z této skutečnosti byla vyvozena náprava, resp. sankce pro tyto osoby, tedy bylo postupováno tak, jak předvídá odvolací soud, že takováto situace byla vězeňskou službou řešena, nebyl proto shledán zdejším soudem, který je vázán právním názorem odvolacího soudu, nesprávný úřední postup.

11. Soud se dále nezabýval tím, zda žalobci vznikla újma či škoda a ani příčinnou souvislostí mezi takto vzniklou újmu a nesprávným úředním postupem, neboť pokud chybí jedna z podstatných složek pro odpovědnost státu za škodu (nemajetkovou újmu), kterými jsou: existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, vznik škody a příčinná souvislost mezi těmito, nemůže odpovědnost žalované za škodu dána.

12. Soud uzavírá, že podle žalobcových tvrzení a předložených důkazů nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu ze strany žalované, resp. vězeňské služby, Věznice [REDAKCE] v rozhodném období 25. 11. 2016 až 12. 9. 2017.

13. Na základě výše uvedeného soud zamítl žalobu i ve zbývajících částech.

14. Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 151 o.s.ř. a přiznal žalované náhradu nákladů ve výši 300 Kč za 1 úkon a to za účast na dvou jednáních, podání odvolání a vyjádření k žalobě, za 4 úkony proto 1 200 Kč.

15. Soud dle ust. § 148 o.s.ř. uložil žalobci, aby nahradil státu náklady řízení ve výši 1 738 Kč, tyto náklady představují odměnu za svědečné pro P [REDAKCE] T [REDAKCE] 538 Kč představující jízdné a 1 200 Kč za úslou mzdu P [REDAKCE] K [REDAKCE] celkem tedy 1 738 Kč, kterou je žalobce povinen zaplatit na účet zdejšího soudu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li žalobce dobrovolně plnit, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 1. října 2020

JUDr. Šárka Henzlová
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Klára Koubová